

תת"ע (עכו) 10901-10-23 - מור מאיר גורצקי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 10901-10-23 - מור מאיר גורצקי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 10901-10-23

מור מאיר גורצקי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[12.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ";).

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 15.09.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 28.11.2024.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. המבקש עתר לביטול פסק הדין כנגדו וצירף אישור היעדרות מהעבודה אשר הופק ביום 15.09.2024; יחד עם זאת עוד ביום 12.09.2024 הגיש המבקש בקשה לדחיית מועד הדיון מטעמים רפואיים, והבקשה נדחתה מאחר ולא נתמכה במסמכים רפואיים. חרף כך, המבקש לא טרח להתייבב לדיון וביום הדיון - 15.09.2024 - נסרק לתיק בית המשפט מסמך חלקי מבית חולים (חדר מיון) אשר נגע לאישה בהיריון, אולם המסמך לא כלל שם או בקשה כלשהי בצידו ולפיכך ניתן פסק הדין בהעדר התייבבות מטעם המבקש. רק בחלוף חודשיים וחצי משפיטת המבקש בהעדרו, נזכר המבקש להגיש את הבקשה בה עסקינן, ודי בחריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק כדי להביא לדחייתה. לגופו של עניין אציין כי בבקשתו ציין המבקש כי הוא שהה במחלה לאור כאבי גב, כן ציין כי אשתו שהתה בבית חולים עקב צירים; המבקש צירף מסמך רפואי אשר הופק בדיעבד מהמערכת של "לאומית שירותי בריאות" הכולל אישור להיעדרות מהעבודה מיום 15.09.2024 ועד ליום 17.09.2024, המבקש שב וצירף אותו עמוד בודד מבית החולים הנוגע לאישה בהיריון. ברי לכולי עלמא כי מסמכים אלה אינם יכולים להניח את הדעת ואינם יכולים להצדיק את היעדרות המבקש מהדיון, והגם שבקשת המבקש לדחיית מועד הדיון נדחתה, המבקש עשה דין לעצמו, לא התייבב לדיון. לא זו אף זו, ההתנהלות הדיונית של המבקש הייתה קלוקלת שכן המבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ביום 04.04.2024, והדיון אכן נדחה; וביום 12.09.2024 הגיש המבקש את אותה בקשת דחייה קודמת בדיוק, ללא ששינה בה פסיק או נקודה. די היה בבקשה זו כדי להטיל דופי של ממש באמינות סיבה הדחייה והדלקת נורה אדומה בדבר ניסיונות המבקש להתחמק מהליכי שפיטה. לאור האמור, ומשלא שוכנעתי כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבות המבקש לדיון, והמבקש לא הצביע ולא ברמז על עיוות הדין אשר נגרם לו, אני דוחה את הבקשה ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים, תוך חיוב המבקש בהוצאות משפט על סך ₪ 500 וזאת בשים לב להתנהלות המבקש. את סכום ההוצאות יש לשלם תוך 30 יום מהיום. זכות ערר בחוק. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"ה, 12 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.